

**Dr.Éles Isvánné született Tatár Margit az első
vöröskeresztes nővér, aki 1937. június 12-én a
mátyásföldi repülőtéren végrehajtott mentési
gyakorlaton ejtőernyővel ugrott.**

Tatár Margit (1911.01.02. napján született a Fejér megyei Baracson)Tatár István és Tischner Magdolna házasságából. Később Bölcskére költöztek, ahol a papa az uradalmi kovácsműhelyben dolgozott Szakách Ernő környezetében, aki jó kapcsolatot ápolt **Apor Gizellával, a Vöröskereszt országos főnökasszonyával,** aki felfigyelt az **éles eszű Margitra,** és **további tanulását javasolta a Vöröskeresztben.**

A felkarolt lány 1934-ben Sátoraljaújhelyen sikeresen elvégezte a tanfolyamot, ahol munkába is állt.

A két világháború között egyre nagyobb figyelem terelődött a háborúk és természeti katasztrófák áldozatainak légi úton történő megsegítésére. **A süllyedő hajókra vagy az árvíz sújtotta vidékekre csak repülőről lehetett élelmiszert, gyógyszert vagy ivóvizet eljuttatni.**

Bizonyos helyzetekben az életmentéshez az orvosi és ápolói személyzet helyszínre szállítására is szükség volt. **Az első vöröskeresztes nővérek magasba emelkedéséig azonban hosszú út vezetett.**

Több vöröskeresztes nővér közül Medveczky Gabriellával együtt került kiválasztásra. Szigorú orvosi alkalmassági vizsga, elméleti és fizikai felkészítés, szoktató repülés, **ejtőernyős kiképzés** következett. Az eredményes felkészülést követően kiképzettnek nyilvánították őket.

Egy nagyszabású, levegőből történő mentési bemutató részeseként tevékenykedett. A program harmadik (fő) részeként egy kórház személyzetét dobták le ejtőernyővel.

A bemutató ejtőernyős ugrás résztvevői: dr. Lehóczky Béla pilóta, honvéd főorvos, Medveczky Gabriella és Tatár Margit vöröskeresztes ápolónővér, valamint Hídvégi Géza ápoló volt.

Két ejtőernyő, fő és mentő volt rajtuk, amit elég nehéznek találtak. Az egyik a géphez volt erősítve, a másikat nekik kellett volna kinyitni, ha a háternyő nem működik.

Vöröskeresztes nővérként az első magyar nő volt, aki 1937. június 12-én a mátyásföldi repülőtéren végrehajtott mentési gyakorlaton ejtőernyővel kiugrott az 1936-ban Hollandiából vásárolt MALERT HA-FKB lajstromjelű Fokker F-VII típusú speciálisan kialakított kórházgép 1937. június 12-én szállt fel Budapest térségének első állandó repülőteréről. A mátyásföldi repülőtéren angol, holland, francia, olasz és magyar légimentők versenyeztek egymással.

Az összegyűlt, ámuló tömeg feje fölött körözve először ejtőernyővel ledobták az orvosi felszereléseket, majd a csapat tagjai 800 méter magasból sikeres ugrást

hajtottak végre. Az orvos után **először Tatár Margit**, majd őt követően Medveczky Gabriella hagyta el a repülőgépet.

A bátor hölgyek **ugrásukkal történelmet írtak**, mert életük első és egyben utolsó ugrásával ők lettek az **első magyar női ejtőernyősök**.

1937. szeptember 4-én Budapesten, a Józsefvárosban **házasságot kötött Dr.Éles István Bélához nagykászmeri születésű orvoshoz** aki megjárta a Don kanyar poklát.

Sellyén telepedett le az ifjú pár. Dr.Éles István, mint fogorvos dolgozott, felesége pedig mellette látta el a segítő feladatokat. Házasságukból három gyermek született: Mátyás, István és Judit.

Sellyén és a környező településeken látták el a fogorvosi ellátást sok-sok évtizeden keresztül

Sellyén található a sírhelyük.

Forrás: mult-kor.hu, wikipédia